

Гео Милев

Кажи: внезапно да
изчезнеш...

Кажи: внезапно да изчезнеш
и да се слееш мигом цял
с шума на уличния празник –
и ти, и твоята печал;

да бъдеш светъл и безличен
сред многоликата гълпа,
да бъдеш шарка от миража
на ярка делнична съдба;

и да не дебнат черни стражи
над твоя малодушен сън –
ни звук, ни звън да ти припомня,
че Вий и Те са – вещ и вън;

и гол от своята лишна гордост,
без час, без образ и без вест –
да те лелей една велика,
последна, проста радост: Днес...

Кажи: разбираш ли лъжата
на тия гибелни мечти?
– А! истината и лъжата
са кръг – и в него кръг си ти!

О! и узрей в светата пазва
на тоя тих, насъщен грях –
и прinesi му в жертва всичко
ти:
своя гняв и скръб, и страх!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11280>]